

ЗАКЛЮЧЕНИТЕ ХАЙДУТИ

Определено може да се каже, че директна съотнесимост с хайдушкия времеви цикъл и утвърждаването му в хайдушкия фолклор, а също с идеята за нарушен порядък в този цикъл имат онези песни, чийто сюжет разказва за зима, която сварва /изненадва/ хайдутите в планината. За пример ще се спра само на един текст от Сливенско.

В началото на текста е обозначено „ставането“ на хайдушката дружина и времето на началото на хайдушкия цикъл - „Че ги Добри поведе, в гора зелена заведе“. Но завалява сняг. Буквално изтълкувано този сняг може да се възприеме или като късен сняг в ранна пролет или като преждевременен в ранна есен. Но във всички случаи този сняг се осмисля в текста като необичаен. От развитието на сюжета, в търсенето на подслон от хайдутите, става ясно, че е налице точно фиксиране на конкретно време чрез конкретен момент от празничния календар - Софинден - в средата на месец септември, отнесено към края на лятото. Личи явен стремеж към това време от календара, тъй като в текста е направен голям скок в годишното календарно време-от излизането на хайдушката дружина в гората /началото на годишния хайдушки цикъл/ през лятото - времето на хайдушкия цикъл към неговия край - цитираният празник, фиксиращ това време. Всичко това се осъществява чрез идеята за нарушен порядък /и вариант на идеята за злото/ като мотивация за развитието на сюжета в посока, отнасяща се към края на годишния хайдушки цикъл. Основание за такива предположения дават и следващите действия на хайдутите. Те търсят „кашла или пещера“, за да се скрият от снега и студа, тъй като са им замръзнали „чентите на раменете, ботуши на краката, ризите на гърбовете“. Войводата отвежда хайдутите на такова място, което знае само той. Това е „черкова Света София“, която не се отва-